

feet Geistlig. Jeg, jeg gjentager det, gaar udenom Spørgsmaalet; det vedrører mig ikke i denne Sag; saaledes som Loven er affattet, kommer den slet ikke ind derpaa. Men lad os nu see, hvorledes Sagen stiller sig, betragtet økonomisk. Vi faae en Lønningsfond, som jeg troer vil kunne balancere, naar vi ere heldige med Realisationen af de overflødige Præstegaardsjorder, naar Kornpriserne vedblive at være høje, naar vi ikke ere altfor hensynsløse med Entledigelser, men derved tænke paa Statskassen, naar vi ikke lade os forlede til store Byggeforetagender, og jeg skal ogsaa følge et Bink, som den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) gav med Hensyn til Balancer. — Jeg troer, som sagt, at Lønningsfonden da vil være istand til at balancere; men der vilde ikke blive noget finantzielt Udbytte derved, at Indtægterne indfløde i Statskassen.

Nu har jeg ikke nogetsteds i Historien fundet — jeg tager maaffee fejl, men jeg har albrig fundet det — at man har bemægtiget sig de kirkelige Eiendomme, undtagen hvor det medførte en Fordeel; og hvorfor vil man her have dem, naar man ikke vil faae nogen Fordeel deraf? Staten vil ikke vinde Noget derved; det vil derfor for dens Vedkommende være ligegyldigt, om disse Indtægter opføres som en særlig Lønningsfond, eller de posteres paa en anden Maade i Finantsloven. Hvad vinder man derfor ved at faae Spørgsmaalet om Kirkens Eiendomsret afgjort? Vi vinde Intet. En anden Sag var det, om vi stode her som Theoretikere, om vi theoretisk forsøgte den ene eller den anden Mening; thi da var Spørgsmaalet, om Kirken har Eiendomsret eller ikke, væsentlig og af Betydning. — Jeg erklærer for mit Vedkommende som min fulde Overbeviisning, at enten vi tage det Forslag, som er gjort af Rigsdagsmanden for Holbek Amts 2den Valgkreds eller af Rigsdagsmanden for Holbek Amts 3die Valgkreds (S. Jensen), ville i det Hele taget de økonomiske Vilkaar for Geistligheden ikke blive ringere, end de blive ved Oprettelsen af denne Lønningsfond; men jeg skal tillige fremhæve, hvorfor jeg ikke drifler mig til at gaar ind paa Loven i en saadan Form, hvormegen Priis jeg end forøvrigt

maatte sætte paa den, og hvor tæffelig den endogaa synes mig selv, om den end ikke maatte have det samme skjønne Udseende i Andres Mine. Saaledes som Sagen nu staaer, er der dygtige og ansete Mænd, som ere af den Mening, at Kirken har en Eiendomsret til de her omhandlede Indtægter, og for en stor Deel finder denne Mening Medhold i den offentlige Mening. For mit eget Vedkommende har jeg ikke nogen aldeles afgjort Overbeviisning om, at det ikke vilde være at gjøre Indgreb i en Ret, dersom man uden videre indbrog disse Indtægter; det er mig ikke muligt at komme til denne Overbeviisning. Dersom jeg var fuldkommen fast overbevist om, at man ikke derved krænkede nogen Ret, skulde jeg ikke lægge nogen Vægt derpaa, men da jeg ikke kan komme til denne fuldkomne Klarhed og Fasthed i min Overbeviisning med Hensyn til dette Spørgsmaal, er jeg forpligtet til at modsætte mig. Jeg er forpligtet dertil for min egen Skyld, fordi det altid er urigtigt, naar man tvivler, da at tage en saa stor og gjen-nemgribende Beslutning; jeg kunde ikke forsvare det; og naar jeg seer bort fra de reent personlige Spørgsmaal og seer hen til Rigsdagens Stilling, saa siger jeg, at det er ikke godt, at Rigsdagen skulde foretage et Skridt, som af en stor Deel brave og agtværdige Mænd i Landet vilde blive anset som et Indgreb i Eiendomsretten. Og hvorfor skulde Rigsdagen foretage sig et saadant Skridt, uden at der opnaaes det Allerringeste derved? Naar derimod mit Forslag følges, vil det ligge klart for al Verden, at Rigsdagen nøie holder sig til selve Grundloven, og der vil paa den geistlige Lønningsfond ikkun komme til at indflyde det, der er henlagt til Kirken. — Det troer jeg er givet, at der ikke her vil kunne være Tale om noget Overflud, da der bestandig vil komme mange stigende Krav, som maae fyldestgjøres, og jeg vil i denne Henseende blot fremhæve en Bemærkning, der idag er gjort af en æret Taler, og som jeg fuldkommen maa tiltræde, nemlig, at der burde holdes Guds-tjeneste hver Søndag i enhver Kirke her i Landet. — Naar den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 2den Valgkreds (Ansjær) har forundret sig over min overordentlige Forekommenhed